ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

((ΜΗ ΑΝΑΓΑΓΗΣ ΜΕ ΕΝ ΗΜΙΣΕΙ ΗΜΕΡΩΝ ΜΟΥ))

Εἰς ὁλόθερμον ἱκεσίαν καὶ εἰς προσευχὴν κατανυκτικὴν ἐκχύνεται ὁ θεόπνευστος ψαλμῳδός. Τί εἶναι αὐτὸς ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν; Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος ὁ Κύριος καὶ πλάστης τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος κτίσμα καὶ δημιούργημα τοῦ Παντοδυνάμου. Ἄφθαρτος καὶ ἀναλλοίωτος ὁ Θεός, θνητὸς καὶ φθαρτὸς ὁ ἄνθρωπος. Προαιώνιος καὶ ἀθάνατος ὁ Κύριος, παροδικὸς καὶ ἐφήμερος ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Θεὸς ὅμως; Ὦ! Αὐτὸς εἶναι ἀθάνατος, αἰώνιος, ἀτελεύτητος. Ὁ προσευχόμενος προφήτης τὸ λέγει, ὑμνῶν τὸ ἄπειρον μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ. «Σύ δέ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι». Καὶ ὁ ἔνθεος ψαλμῳδὸς, πιστὸς καὶ εὐλαβὴς λάτρης τοῦ Ὑψίστου συναισθάνεται βαθεῖα, πολύ βαθεῖα τὴν ἰδικήν του μηδαμινότητα καὶ ἀδυναμίαν καὶ μὲ πολλὴν ταπείνωσιν ἀπευθύνει θερμὴν καὶ εὐλαβῆ ἱκεσίαν, ὁ ὀλιγοχρόνιος πρὸς τὸν Αἰώνιον, ὁ θνητὸς πρὸς τὸν Ἀθάνατον. «Μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου». Μὴ μέ πάρῃς, Κύριε πρόωρα ἀπὸ τὴν ζωήν αὐτήν.

Ἰδού, ἀδελφέ μου, μία προσευχή, ἡ ὁποία ἀκούεται ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων μας καὶ ἀναβαίνει θερμὴ εἰς τὸν αἰώνιον Θεόν, τὼρα μάλιστα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους Θεέ μου ἀφησέ με νὰ ζήσω καὶ τὸ ἔτος αὐτὸ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀκόμη. Τὸ ἐπιθυμοῦμεν αὐτὸ διὰ τὸν ἑαυτόν μας ἀλλὰ καὶ τὸ εὐχόμεθα εἰλικρινῶς καὶ διὰ τὰ ἀγαπητά μας πρόσωπα.

Θὰ κατηγορήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχὴν αὐτήν; Κάθε ἄλλο. Εἶναι φυτευμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ὁ πόθος διὰ τὴν ζωήν. Ἀθάνατον τὸν ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν δέν εἰσχωροῦσεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἡ ἁμαρτία, ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἀπέθνησκε. Ἀλλὰ καὶ τώρα μετὰ τὴν ἁμαρτίαν, μόνον τὸ σῶμα ἀποθνήσκει διὰ νὰ ἀναστηθῇ καὶ πάλιν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν.

Ἀλλὼς τε δι' ἡμᾶς τοὺς χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν αἰωνίαν μετὰ θάνατον ζωήν, τὰ ἔτη τῆς ἐπιγείου ζωῆς μας ἔχουν μεγίστην σπουδαιότητα. Κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ κτίζομεν τὸ οἰκοδόμημα τῆς αἰωνίου ἐν Χριστῷ εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος. Διατὶ τὸ λησμονοῦμεν; «Ὁ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος» εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν πρόσκαιρον καὶ ἐφήμερον, «τοῦτο καὶ θερίσει» εἰς τὴν μέλλουσαν αἰώνιαν ζωήν.

Ὦ, πόσον πλανῶνται ὅσοι εὔχονται καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν χρόνια πολλὰ εἰς τὴν γῆν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ πρόσκαιρα ὑλικὰ ἀγαθά! Ἀλλὰ καὶ πόσον ἄδικον ἔχουν ὅσοι κάμπτονται ἀπὸ τὸ βάρος τῶν δοκιμασιῶν καὶ συντριβόμενοι ἀπὸ τὰ πλήγματα τῶν ποικίλων θλίψεων καταντοῦν εἰς ἀπελπισίαν καὶ ἀπόγνωσιν καὶ προχωροῦν εἰς ἀπονενοημένα διαβήματα! Δέν ἐκτιμοῦν οὔτε οἱ μέν οὔτε οἱ δέ τὴν ἀξίαν πού ἔχουν τὰ ἔτη τῆς ζωῆς μας. Ὅτι δηλαδὴ εἶναι ὁ καιρὸς τῆς ἐντόνου ἐργασίας καὶ τῆς ἀκαταπονήτου προσπαθείας διὰ τὸν πνευματικόν μας καταρτισμόν. Καὶ διὰ νὰ μὴ μᾶς εὕρῃ λοιπὸν ἡ ὥρα τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀώρους πνευματικῶς χωρὶς νὰ ἔχωμεν πραγματοποιήσει καὶ θθάσῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς πνευματικῆς ζωῆς πού περιμένει ἀπὸ τὸν καθένα μας ὁ δικαιοκρίτης Κύριος, εἰ μποροῦμεν νὰ τὸν ἱκετεύωμεν καὶ τοῦ λέγωμεν. «Μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου».

Ἄναρχε καὶ ἀτελεύτητε, προαιώνιε καὶ ἀθάνατε Κύριε, ἰδού ὅτι μὲ ἠξίωσες νὰ ἴδω τὴν ἀνατολὴν νέου ἔτους, μοῦ χαρίζεις δέ τοιοτοτρόπως καὶ χρόνον καὶ εὐκαιρίας ὅπως εὑρεθῶ στήσω ἐνώπιόν Σου. Εὐχαριστῶ, Κύριε, διὰ τὴν νέαν αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀγαθότητός Σου Θερμὴν Κύριε, ἀναπέμπω εἰς τὴν Μεγαλωσύνην Σου τὴν ἱκεσίαν. Ἀξίωσέ με τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου «ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι» ἵνα καταξιωθῶ ὑπὸ τῆς ἀγαθότητός Σου τῆς μερίδος «τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί» (Κολοσ. α' 12), τῆς οὐρανίου βασιλείας Σου, δοξάζων τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν Σου εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν δικάσαν κατὰ τὴν διαδικασίαν «ΓΛΟΔ)1911» ἀπεφάνθη ὅτι ἀναγκαία ἐπὶ περιπτώσεως ἀπολύσεως μισθωτοῦ ἐξ οἴκονομικοτεχνικῶν λόγων οἷος ὁ περιορισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐργοδότου ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἀπολυθησομένων γίνεται κατὰ λόγον τῆς οἰκονομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Καταχρηστικὴ θεωρεῖται ἡ ἀπόλυσις ἐγκυμονούσης ὑπαλλήλου, διατηρηθέντων ἄλλων ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

Νέος κίνδυνος ἀπειλεῖ τοὺς καπνίζοντας

ΚΟΠΕΝΧΑΓΗ. Εἰς νέος κίνδυνος ἐκ τοῦ καπνίσματος; μελετᾶται τὼρα εἰς ἐνταῦθα νοσοκομεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀπεκά λυψεν ὁ Δανὸς καθηγητὴς τῆς βιολογικῆς χημείας δρ. Ἄστροπ.

Ὁ δρ. Ἄστροπ εἶπεν ὅτι τὰ 15% τῶν καπνιστῶν ἀδυνατοῦν νὰ ἐφοδιάσουν μέ τὸ ἀπαιτούμενον ὀξυγόνον τοὺς ἱστοὺς τοῦ σώματός των καὶ ὡς ἐκ τούτου δημιουργεῖται κίνδυνος ὑποσιτισμοῦ τῶν ἱστῶν.

«Οὐσία τις περιεχομένη εἰς τὸν καπνὸν — προσέθεσεν— ἐπηρεάζει τὴν ἀτμοσφαιρίνην τοῦ αἵματος κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε αὐτὴ νὰ συγκρατῇ τὸ ὀξυγόνον τὸ ὁποῖον ἀφείλεῖ ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας νὰ ἀφήνῃ ἐλεύθερον ὅπως κυκλοφορῇ εἰς τὸν ὀργανισμόν.

«Πολλὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα αἰσθάνονται πονους εἰς τὴν καρδίαν ἢ τοὺς πόδας των δύνανται νὰ θεραπευθοῦν ἐὰν σταματήσουν τὸ κάπνισμα»

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΓΚΙΚΑ

Ἡ 13η ἡμέρα τοῦ ἀγωνιστικοῦ προγράμματος Β' Ἐθνικῆς Κατηγορίας Α' Ὁμίλου περιλαμβάνει τοὺς κάτωθι ἀγῶνας:

Παναχαϊκή — Διαγόρας Πατραϊκός — Φοῖβος Ἀναγέννησις — Θύελλα Παναιτωλικὸς — Ἀβέρωφ Καλοχωρέζα —Τρίπολις, Αἰγάλεω — Καλαμάτα Φωστὴρ — Ἀτρόμητος Ροδιακὸς — Σαφράμπολις.

⁂

Ὑπὸ τοῦ ΣΕΓΑΣ ἀνεκοινώθη ὅτι δέν ἔχονται ἀληθείας τὰ περὶ χορηγήσεως συγκεκριμένου ποσοῦ εἰς ὡρισμένα σωματεῖα πρᾶγμα ὅπερ ἀνεγράφη εἰς τὸν τοῦπον ἀλλ' ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις θὰ παρασχεθῇ βάσει τῆς Κρατικῆς ἐνισχύσεως καὶ τῶν διαβιβασθεισῶν παρατηρήσεων πρὸς τὸ ΣΕΓΑΣ ὑπὸ τῶν σωματείων.

⁂

Οἱ ἀγῶνες τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς Α' Ἐθνικῆς Κατηγορίας: Παναθηναϊκός — Ὀλυμπιακός, Προοδευτική — Ἀπόλλων Ἀθ. Ἡρακλῆς — Πιερικὸς Ἀπόλλων Θ. — Δόξα Νίκη — ΑΕΚ, Πανιώνιος — ΠΑΟΚ, Ἐθνικός —Ἀρης. Τρίκαλα — Παναιγιάλειος.

⁂

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁμοσπονδία Πυγμαχίας κατήρτισε τὸ ἀγωνιστικὸν πρόγραμμα τοῦ ἔτους 1965 ὡς ἀκολούθως:

20 — 29 Φεβρουαρίου Πανελλήνιον πρωτάθλημα Γ' κατηγορίας.

10 — 20 Ἀπριλίου: Πανελλήνιον πρωτάθλημα Β' κατηγορίας.

10—20 Ἰουνίου: Πανελλήνιον πρωτάθλημα Α' Κατηγορίας.

1—10 Νοεμβρίου: Πανελλήνιον πρωτάθλημα ἐφήβων.

Σεπτέμβριος: Φθινοπωρινὸν πρωτάθλημα πυγμάχων Α' κατηγορίας.

Ὀκτώβριος: Πρωτάθλημα Πόλεων.

Ὀκτώβριος, Νοέμβριος. Δεκέμβριος: Διασυλλογικὸν πρωτάθλημα.

⁂

Ὑπὸ τοῦ ΣΕΓΑΣ ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰ σωματεῖα ἡ προκήρυξις τοῦ διὰ πρώτην φορὰν τελουμένου πρωταθλήματος στίβου μεταξὺ μικτῶν ὁμάδων συλλόγων ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Τοῦτο θέλει διεξαχθῆ τὴν 26ην Ἀπριλίου, 1ην Μαΐου καὶ 8ην Μαΐου.

Διὰ τῆς προκηρύξεως καθορίζεται ὅτι οἱ σύλλογοι τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων κατανέμονται εἰς 4 Ὁμίλους.

Εἰς τὸν Ὅμιλόν μας Νοτίου Ἑλλάδος περιλαμβάνονται αἱ μικταὶ ὁμάδες τῶν Πατρῶν μετὰ τοῦ Αἰγίου. Τριπόλεως, Σπάρτης καὶ Χαλκίδος.

⁂

Οἱ ἀγῶνες Παναχαϊκῆς — Διαγόρα:

1958: 5—1 φιλικός.
1962—63 1—0, 0—4.
1963 —64 1—0 0—2.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Καταστατικοῦ οὗ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Τὸ εἰς ἀκέραιον ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἰσοῦται πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ μέσου ὅρου τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων τῶν δώδεκα (12) τελευταίων μηνῶν πρὸς τῆς ἐξόδου τοῦ ἠσφαλισμένου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ἀσφαλίσεως τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

Ὁ ὀδοντίατρος κ ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ, ἐπανελθὼν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

Ὁ Ὠτορινολαρυγγολόγος ἰατρὸς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΟΓΕΡΑΣ ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, ἐπανέλαβεν κανονικῶς τὰς ἐργασίας του, Γεροκωστοπούλου 29, τηλ. 36—88.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ.ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΙΑΤΡΟΣ, Μαιζῶνος 106, δέχεται 8—12 καὶ 5—8

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἡλ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ, ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ . Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — —Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, ἴδέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τῆλ. 24 — 39.

Ὁ χειρουργὸς Οὐρολόγος ἰατρὸς κ. ΑΘΑΝ. ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ ἄρτι ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του, ὁδὸς Μαιζῶνος 51, τηλ. 40—96.

Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε τὸ τ. ἰατρεῖον Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Ὁ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ εἰδικὸς νευρολόγος —ψυχίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 55, τηλέφ. 36—32.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Νευρολόγος — Ψυχίατρος, Λεωφόρος Γουναρη 26, τηλ. 35—36.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης, τηλ. 63-69, Πάτραι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ ἰατρεῖον του Βασιλειου Ρούφου 90 πλησίον Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀποχωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 ἰατρεῖον του (ἔναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Νικολάου), τηλ 21—81.

Lambretta

Τὸ νέο καταπληκτικὸ ὁκοῦτερ 100 CC
Ἰσχυρό, οἰκονομικό, κομψό.
Μεγίστη ταχύτης 90 χιλιόμετρα τὴν ὥρα
Φρένα ἰσχυρά, δυνατὰ φῶτα.
Χαλύβδινο ὁαοόί, διπλό πηροῦνι.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΣΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΕΛΛΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 126 ◆ ΤΗΛΕΦ. 44-91

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ

Τοῦ κ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Α) Τὸ θέμα Παπανούτσου καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις.

Ἀπασχολεῖ ἀρκετὰ πλέον τὸν ἡμερήσιο καὶ περιοδικὸ τύπο τῆς χώρας μας, ἀλλὰ καὶ ὡρισμένους εὐσεβεῖς ἱεροκήρυκες, ἡ ἐπιχειρουμένη ἀπὸ τὴν κυβέρνηση ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση. Πίσω ἀπ' αὐτὴν οἱ ἐπικριτές της βλέπουν τὸν κ. Εὐάγγ. Παπανούτσον. Τὰ θέματα ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση καὶ Παπανούτσος ἀποτελοῦν οὐσιαστικὰ ὅμως τὴν ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὶς ἀντίθετες ἀπόψεις τους, ἤ καὶ ἁπλῶς τὶς διαφορετικὲς, πολλοὶ Ἕλληνες ποὺ δὲν συμφωνοῦν μὲ ὅσα ἤδη νομοθετήθηκαν. Πρωτοπορία στὴν ἀντίδραση αὐτὴ οἱ γίλιοι διδιόριστοι θεολόγοι. Βαθύτερα αἴτια τῆς συγκρούσεως καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς κυρίως τὰ οἰκονομικά.

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση εἶναι ὅμως μιὰ τόσο ἀναγκαία προσαρμογὴ τῆς πορείας τοῦ ἔθνους μας πρὸς τὴν πρόοδο καὶ τὶς προσπαθείας νὰ μὴν ἐξαφανισθῆ μέσα στὴν Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορά, ποὺ καὶ οἱ διαφωνοῦντες πρὸς τὴν μεταρρύθμιση αὐτή, νὰ μὴν τολμοῦν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ πρόσωπον ἐναντίον της.

Τὸ πόσο δύσκολο εἶναι νὰ ἀμφισβητήσουν τὴν ἀναγκαιότητά της διαφαίνεται ἀπὸ ἀπὸ δύο κυρίως στοιχεῖα. Ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὴν ἀνακίνηση τοῦ θέματος τῆς γλώσσης. ἑνὸς θέματος ποὺ δὲν συγκινεῖ ὅπως ἄλλοτε στοὺς καιροὺς μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ παραμέληση τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος καὶ ὁ μὴ καταλογισμὸς του στὶς ἀνώτατες ἰδίως τάξεις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως σὲ βασικὸ μάθημα.

Ἀλλὰ ἡ μεταρρύθμιση στὴν παιδεία, πού αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐπιχειρεῖται ἀπὸ τὴν κυβέρνηση. ἔχει πραγματοποιηθῆ πάνω ἀπὸ μισὸ αἰῶνα στὶς χῶρες τῆς Δυτ. Εὐρώπης. Καὶ ἐκεῖ πάνω στὸ γλωσσικὸ καὶ στὸ θρησκευτικὸ μάθημα ἐσκόταψαν οἱ ἀντίπαλοι τῆς μεταρρυθμίσεως. Ἐσκόνταψαν δηλαδὴ στὸ θέμα τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης. Στὸ θέμα τῆς γραμματικῆς πού τόσο σπουδαιότατο ὁ τέως Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ μας Συμβουλίου κ. Παναγ. Γεωργούτσος μᾶς τὸ παρουσιάζει καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιγραμματικὰ λέγει: «Οὔτε τὰ μαθηματικὰ οὔτε ἄλλο τι μάθημα ἀναπτύσσει τόσον πολυπλεύρως καὶ βασικῶς τὰς μορφωτικὰς δυνάμεις τοῦ νέου, ὅσον τὸ ἀσχολούμενον μέ τὴν ὑφὴν καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ λόγου μάθημα τῆς γραμματικῆς». Καὶ ὅμως. Ὁ μεγάλος σοφὸς καὶ ἀνθρωπιστὴς Ἀϊνστάϊν θεωροῦσε τὴν ἐκμάθηση τῆς Γραμματικῆς μιᾶς ἢ δύο πολυπλόκων γλωσσῶν, ὄχι μιὰ ἀπαραίτητη ἐξάσκηση τοῦ μυαλοῦ. ἀλλὰ μιὰ μέθοδο πού μοιάζει «πολύ μέ ἐκείνη τοῦ Προωσσικοῦ στρατοῦ, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἀποκτοῦσαν μιὰ μηχανικὴ πειθαρχία μέ τὴν ἀδιάκοπη ἐφαρμογὴ παραλόγων διαταγῶν».

Ἐπίσης πολλοὶ λυπημένοι φαίνονται νὰ εἶναι καὶ οἱ λάτρεις τῆς ἀρχαίας μας γλώσσης. Χωρὶς τὴν ἐκμάθησή της, πού οὐδέποτε ἔγινε δυνατή, οὔτε στοὺς μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου, φοβοῦνται, πὼς δέν θὰ κατανοοῦμε τὰ κλασσικὰ ἄνθρωπιστικὰ κείμενα, τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Καὶ δὲν ρωτοῦν ἄν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς φιλολόγους καὶ τοὺς θεολόγους μας, ἐὰν ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶχαν μιὰ ἰδιαίτερη κλίση πρὸς τὴν θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἢ πρὸς τὰ κλασσικὰ κείμενα τῶν ἀρχαίων, ἄν τὰ ὑπόλοιπα ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων, δέν παρακολουθοῦσαν καὶ παρακολουθοῦν, ἀλλὰ καὶ διεισδύουν στὰ νοήματα τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, μέ μόνο τὴ ζωντανὴ νεοελληνικὴ δημοτικὴ γλῶσσα.

Χρειαζόμαστε λοιπὸν τὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση καὶ γιὰ νὰ ἔρθουμε σέ ἄμεση ἐπαφή, τόσο μέ τὸ ἀνθρωπιστικὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων μας προγόνων, ὅσο καὶ μέ τὰ θεῖα θελήματα, πού μᾶς γίνονται γνωστὰ διὰ μέσου τοῦ Εὐαγγελίου. Προσωπικῶς, μόνον ἀπὸ τὰ νεοελληνικὰ χριστιανικὰ κείμενα καὶ μόνον ἀπὸ τοὺς ἱεροκήρυκες, πού μιλοῦν στὴ γλῶσσα μας, κατωρθωσα νὰ πλησιάσω τὸν Ἰησοῦ καὶ μόνον μέ τίς ΖΩΕΣ καὶ μέ τούς ΣΩΤΗΡΕΣ ἐμπόρεσα νὰ βρῆθῆθῶ γιὰ νὰ κατανοήσω τὰ ἀκατάληπτα γιὰ τὰ περισσότερα ἑκατομμύρια τῶν συμπατριωτῶν μου, ἱερὰ κείμενα.

Στόχος τῶν ἐπιθέσεων ὅμως καὶ μάλιστα κάπως ἐκ τῶν ὑστέρων, τῶν ἀδιορίστων θεολόγων μας καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἀναμφισβήτητα χριστιανικῶν κύκλων δέν γίνεται τόσο ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση. Φωτεινὰ πνεύματα καὶ μέσα στὸ χριστιανικὸ κόσμο, κατανοοῦν τὴν ὠφελιμότητά της καὶ μέ ἀνεπτυγμένη τὴν κρίση τους νοιώθουν ὅτι εἶναι ἐθνικὴ αὐτὸ χρῆμα ἀνάγκη. Κύριος στόχος ἔγινε πλέον, γιὰ χατῆρι τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ φιλόσοφος καὶ παιδαγωγὸς κ. Εὐάγγ. Παπανούτσος. Ἀλλὰ τί εἶναι ὁ κ. Γενικὸς Γραμματέας τοῦ ὑπουργείου Παιδείας; Χωρὶς ἀμφιβολία ἕνας ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν χριστεπωνύμων μὴ χριστιανῶν, πού καὶ τούς ἁγιασμούς στὸ σπίτι του κάνει. ὅπως στὰ «ΝΕΑ» τῆς 8)12)64 ἀναφέρει ἡ κόρη τοῦ παπᾶ τῆς ἐνορίας του πὼς γινόταν πάντα καὶ πού ὅπως τὰ 800 ἑκατομμύρια τῶν δῆθεν χριστιανῶν τῆς γῆς ἀμφιβάλλουν γιὰ τὰ δόγματα τῆς πίστεώς των. Τίποτε περισσότερο καὶ τίποτε λιγώτερο ἀπὸ αὐτὸ δέν συμβαίνει.

Στὸ «ΒΗΜΑ» τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1957 ἐξομολογεῖται ὁ κ. Εὐάγγελος Παπανούτσος, ὅλες τὶς ἀπόψεις του καὶ ὅλο τὸ «πιστεύω» του γιὰ τὸ θέμα τοῦ χριστιανισμοῦ. Μερικὲς χαρακτηριστικὲς περικοπὲς ἀπὸ τὸ περίφημο ἐκεῖνο ἄρθρο του, δείχνουν ὅτι καὶ ὁ κ. Γεν. Γραμματέας τοῦ ὑπουργ. Παιδείας εἶναι ὅπως τὸ πλεῖστον, κάθε δόγματος, χριστιανῶν ἀμφιβάλλων. Ἀρχίζει τὸ ἄρθρο του μ' ἕνα σπουδαῖο ἐρωτηματικὸ ὁ κ. Παπανούτσος «Εἶναι ἀκόμη ἢ μπορεῖ νὰ ξαναγίνῃ θρησκευτικὸς ὁ κόσμος στοὺς χρόνους μας.; Μέσα στὴ θύελλα πού περάσαμε καὶ ὑπ' ἐκείνη πού φαίνεται πὼς ἔτοιμάζεται καὶ πάλι νὰ πλήξῃ τὸν πλανήτη μας (τότε) τί ἐμεινε καὶ τὶ πρόκειται νὰ μείνῃ ἀπὸ τὸ χριστιανισμό, τὴ θρησκεία δηλ. πού ἀπλώθηκε ὅσο καμμιὰ ἄλλη στὴν οἰκουμένη χαρις στὸν ὑψηλὸ τόνο τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, πού ὑπάρχει στὰ δόγματά της;» «Ὑπάρχει, μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ μέσα σ' ἕνα τέτοιο κόσμο θέσις γιὰ τὸ μυστήριο καὶ τὸ θαῦμα. τίς πηγές της θρησκείας; Μπορεῖ! — Καὶ μπορεῖ πρῶτα γιατὶ ἡ θρησκευτικὴ φλέβα εἶναι ἐγγενὴς στὸν ἄνθρωπο ἀποτελεῖ τὸ ψυχικὸ βάθος του καὶ ποτέ δέν στερεύει. Καὶ τελειώνει τὸ ἄρθρο του μέ τὰς ἑξῆς προφητικὰ γιὰ τὴν περίπτωσή του τὴν σημερινή, ὁ κ. Παπανούτσος: «Εἶναι λοιπὸν ἀκατάλυτο ἀπὸ τὴν ἱστορία ἕνα θρήσκευμα ἱστορικό, ὅπως αὐτὸ πού ἑορτάζει σήμερα τὰ γεννέθλια τοῦ ἱδρυτῆ του;» Καὶ ἀπαντᾶ «Μπορεῖ ... ἀλλ' ὑπὸ ἕναν ὅρον. Ὅτι θὰ διατηρήσῃ τὴ δύναμη νὰ κρατῆ πάνω ἀπὸ τὸ γσάμμα καὶ τὴν ἀδιαλλαξία τοῦ δογματος τὸν ὑψηλὸ ἀνθρωπισμὸ τοῦ Εὐαγγελίου του. Ὅτι χωρὶς φανατισμούς καὶ μισαλλοδοξία θὰ χαρίζῃ τὸ θάλπος τῆς παραμυθίας ὄχι μόνον σέ ὅσους εἶναι βέβαιον γιὰ τὶς ἀλήθειές του. ἀλλὰ καὶ σ' ἐκείνους πού ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΥΝ. Ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὶς δόξες τοῦ κόσμου θὰ ὑψώνῃ πάντα τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ταπεινωσῃ».

Ὁ κ Εὐάγγ. Παπανούτσος ὁμολογεῖ ὅτι ἀμφιβάλλει. Ἀλλὰ ποιὸς δέν ἀμφιβάλλει τὴ σημερινὴ μάλιστα ἐπόχη, ὅπου καὶ ἡ Πίστη, εἶναι ἀπαιτῆσῃ πλέον τῶν κοιρῶν, νὰ εἶναι πράγματι χριστιανική, νὰ εἶναι δηλαδὴ πράγματι φωτισμένη; Ἕνας ὁλόκληρος Θεωμᾶς ἔπρεπε ν' ἀγγίξῃ ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἥλων τοῦ κορμιοῦ τοῦ διδασκάλου του γιὰ νὰ πιστέψῃ. Καὶ τὸ «βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ» εἶναι ἀπόδειξις τῶν ἀμφιβολιῶν ἀκόμη κι' ἐκείνων πού ἐγνώρισαν πρόσωπο πρὸς πρόσωπο τὸν Θεάνθρωπο.

Γιατὶ σέ μιὰ δημοκρατικὴ πολιτεία μέσα στὸν 20ὸν αἰῶνα ἕνας,